USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **A. K.**, zast. Mgr. Leonidem Kušnarenkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 1272/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019, č. j. OAM-965/ZA-ZA11-ZA20-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2021, č. j. 33 Az 2/2020 - 29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví zamítl jako zjevně nedůvodnou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Krajský soud připomněl, že Gruzie, tedy žalobcova země původu, je považována za bezpečnou zemi původu dle § 2 bodu 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce nepochází z oblasti Abcházie či Jižní Osetie, které tvoří z výše uvedené domněnky bezpečnosti země původu výjimku. Je to tedy právě žalobce, kdo je povinen tvrdit a dokazovat rozhodné skutečnosti svědčící o tom, že domněnka pojetí Gruzie jako bezpečné země původu je v jeho případě vyvrácena. Proto nelze nezákonnost napadeného rozhodnutí dovozovat z toho, že ve správním spise je založena pouze jedna aktuální informace o zemi původu. Objektivitu daného podkladu nelze úspěšně zpochybnit obecným tvrzením, že je zpracován za účelem posouzení Gruzie jako bezpečné země původu. Žalobce nezpochybnil správnost v ní uvedených údajů.

[3] Se statusem bezpečné země původu je spojeno i zakotvení a fungování systému vnitřní ochrany, ačkoliv nelze v individuálních případech zcela vyloučit snížení jeho dostupnosti či efektivnosti. K obdobnému závěru ve vztahu ke Gruzii dospěl též Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v usnesení ze dne 12. 12. 2019, č. j. 1 Azs 342/2019 - 45.

Žalobce svou žádost odůvodnil zejména tím, že mu měl vyhrožovat bývalý obchodní partner, jenž pobývá mimo dosah jurisdikce gruzínských státních orgánů, a to kvůli dluhu, který žalobce není schopen splácet. Daná osoba ho od roku 2018 kontaktovala výhradně telefonicky a nikdy se vůči němu neuchýlila k fyzickému napadení či omezení osobní svobody. Žalobce neuvedl žádné konkrétní tvrzení svědčící o tom, že by mu příslušné orgány veřejné moci neposkytly ochranu, pokud by výhrůžky ze strany soukromé osoby oznámil. Nelze proto považovat za dostatečné jeho obecné a nedoložené tvrzení, že dochází k únosům gruzínských státních občanů ze strany osob spolupracujících s partyzány. Žalobce tak nevyvrátil domněnku pojetí Gruzie jako bezpečné země původu. Žalovaný proto nepochybil, když se blíže nezabýval tím, zdali jsou v případě návratu žalobce do Gruzie dány důvodné obavy z hrozby pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy dle zákona o azylu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podřazených pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Skutkový stav, ze kterého vycházel žalovaný, nemá dle stěžovatele oporu ve spisu. Jedná se tak o případ nesprávně zjištěného skutkového stavu, jenž zapříčinil vadné hodnocení důkazů obsažených ve spisovém materiálu. Zamítnutí žaloby je též třeba považovat za nepřiměřený zásah do stěžovatelova soukromého a rodinného života a nedodržení procesních postupů, neboť žalovaný nemá žádné relevantní podklady pro zamítavé rozhodnutí.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí popřípadě odmítnutí pro nepřijatelnost. Stěžovatel zcela rezignoval na možnost obrátit se s žádostí o pomoc ohledně výhrůžek ze strany bývalého obchodního partnera na gruzínské státní orgány. V kasační stížnosti neuvádí jedinou relevantní kasační námitku. Jeho tvrzení jsou obecná a velmi stručná.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[8] Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se NSS ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve kterém interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele“*. O přijatelnou kasační stížnost se dle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou NSS; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí

krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti také důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., zabýval se NSS nejprve tímto důvodem. Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 133/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS). Napadený rozsudek nelze považovat za nepřezkoumatelný. Krajský soud v něm řádně a srozumitelně vysvětlil, z jakého důvodu se stěžovateli nepodařilo zpochybnit závěr o tom, že v jeho případě je možné Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Skutečnost, že stěžovatel nesouhlasí s jeho závěry, nepředstavuje důvod pro zrušení napadeného rozsudku pro jeho údajnou nepřezkoumatelnost.

[11] Nejvyšší správní soud připomíná, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Je-li tedy kasační stížnost kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozhodnutí soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

[12] Stěžovatel namítá, že skutkový stav, ze kterého žalovaný v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve správním spise nebo je s ním v rozporu. Dle rozsudku NSS ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, č. 312/2004 Sb. NSS, platí, že pokud stěžovatel uplatňuje v kasační stížnosti důvod dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., musí uvést konkrétní tvrzení ohledně toho, jaké důkazy žalovaný neprovedl, aniž by k takovému postupu uvedl důvod, nebo v čem stěžovatel spatřuje rozpor mezi napadeným rozhodnutím a podklady správního spisu. Jelikož byla tato námitka uplatněna pouze obecně, NSS se s ní mohl vypořádat též jen v obecné rovině. Ze správního spisu nevyplývá, že by napadené rozhodnutí bylo v rozporu s podklady, které si žalovaný obstaral. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí (č. l. 17 správního spisu) NSS zjistil, že stěžovatel měl možnost vyjádřit se k podkladům napadeného rozhodnutí, přičemž je nijak nezpochybnil ani nepožádal o jejich doplnění.

[13] Stěžovatel dále obecně namítá, že zamítnutí jeho žaloby je zásahem do jeho soukromého a rodinného života. Tuto námitku nijak nekonkretizoval. Nejvyšší správní soud neopominul, že danou námitku stěžovatel poprvé uplatnil až v řízení o kasační stížnosti, ačkoliv tak mohl učinit již v řízení před krajským soudem. Námitka ohledně zásahu do soukromého a rodinného života je tak nepřípustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[14] Na závěr NSS uvádí, že k založení přijatelnosti kasační stížnosti dle § 104a s. ř. s. je třeba shledat, že v projednávané věci nastal jeden z případů uvedených ve výše citovaném usnesení NSS č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. V nyní projednávaném případě se tak nestalo. Stěžovatel neuvedl žádnou konkrétní námitku, na základě které by mohly být naplněny podmínky dle výše uvedeného usnesení. Pouhý nesouhlas s rozsudkem krajského soudu nemůže přijatelnost kasační stížnosti založit.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu